

Publicerad 2010-09-18 03:49 av Litorina

För de skälvande slavar

Grundet låg dolt
under feberslät hud
och den blanksmekta ytan
slog daggblänk för själen

Det ökentäta dammet
som vaskades fram
blödde fram alla verser
om fruktan

Där den vaggande låten
från vågornas sång
gömde dagar
och nätterna fria

Och den skuggfria natten
där månen fällt ner
sina ögonlock tunga
för synden

Och den svalkande sjön
som låg hudblek och stum
hade öppnad sin grind

för de skälvande
slavar som friheten
fängslat

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Litorina med Poeter.se id #1326 innehar upphovsrätten